

ΑΘΗΝΑ.

45 καὶν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ποίαισι τόλμαις ταῖςδε καὶ φρενῶν θράσει;

ΑΘΗΝΑ.

νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμάται μόνος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦ καὶ παρέστη καπὶ τέρμ' ἀφίκετο;

ΑΘΗΝΑ.

καὶ δὴ' πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίῳ πύλαις.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

50 καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

ΑΘΗΝΑ.

ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω, σύμμικτά τε

45. Affert Eustathius p. 571, 10. 1564, 19. (432, 47. Od. 265, 25.) et Thomas M. p. 132, 10 R.

49. Καὶ δὴ' est commodum, quod nos dicimus eben. Fores intelliguntur imperatorum, Agamemnonis et Menelai.

50. Affert Eustathius p. 921, 18. (887, 44.) Scholiastes etiam διψῶσαν legi observat. Ex tragico quopiam affert Athenaeus X. p. 433. F. et ex Athenaeo Eustathius p. 1701, 30. (Od. 458, 38.) ἰσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

51. Scholiastes δυσφόρους interpretatur παραφόρους.

52. Lectio in margine Turn. adnotata, ἀνεκίστου, non videtur, ut Stephanus putat, gaudium, cuius eventum coniectura assequi ille non potuerit, indicare, sed incomparabile propter summorum virorum iacturam. Ceterum non est, quare illam lectionem vulgatae praeferamus.